

ע"פ 16312/01/16 - סוּסֵה עִירִית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 פברואר 2017

עפ"ת 16312-01-16 סוּסֵה עִירִית אִירִיס נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערכת
סוּסֵה עִירִית

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערכת וב"כ- עו"ד אביתר גולני (בשם עו"ד דוד גולן)

ב"כ המשיבה- עו"ד מוניר ברהום

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' השו' רות וקסמן) מיום 29.11.15 - בגדרו הושתו עליה עבירות של קנס בשיעור של 1,500 ₪, פסילה בפועל למשך חודשיים וחצי, פסילה על תנאי בת חודשיים למשך 3 שנים - וזאת בגין עבירות של אי ציות להוראת שוטר ואי מתן זכות קדימה להולכי רגל בעת יציאה מחנייה, כמו גם שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בתנועה (הרשעה מכח סעיף 184 לחסד"פ).

2. יצוין כי המערכת הודתה בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולכי רגל, ובהמשך לשמיעת ראיות הורשעה אף בעבירה של אי ציות להוראות שוטר ושימוש בטלפון נייד כנ"ל - כל זאת בגין עבירות מיום 14.1.15.

3. יצוין כי הודעת הערעור הוגשה מלכתחילה גם על הכרעת הדין - אך בהמשך להודעת ב"כ המערכת

עמוד 1

מיום 15.9.16 בפני כב' השו' שפסר - מתמקד הערעור אך בנוגע לגזר הדין.

בעניין זה מפורט עברה התקין של המערערת, וכן החמרת היתר בקביעת פסילה בפועל תוך חריגה וסטייה באופן קיצוני מרף הענישה המקובל בגין נסיבות דומות.

ב"כ המערערת הדגיש אף את נסיבותיה האישיות הקשות, כפי שהביאה אותן המערערת בעצמה בפני - כאשר התייחסה להיותה אם חד הורית, המפרנסת את עצמה ואת שני ילדיה ללא סיוע כלכלי, צינה את מחלת אביה (הדיונים נדחו פעמים רבות בשל מחלתו), כמו גם את מחלת אמה - ותלותה ברישיון הנהיגה שברשותה לצורך עבודתה המקיימת אותה ואת ילדיה.

מאידך ציין ב"כ המשיבה כי עם כל ההבנה למצבה של המערערת לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הורשעה בגין שימוש בטלפון נייד - על פי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה שבוצע ביום 25.4.16 - **לאחר** הגשת הערעור בעניינה, ונדונה בגין כך ביום 25.7.16 לקנס בסך 1,000 ₪.

כן ציין כי המערערת נדונה בגין מקבץ עבירות - המצדיק את העונש שהוטל עליה על ידי בית משפט קמא.

4. עיון בהכרעת הדין מגלה כי ביום 14.1.15 הגיח רכבה של המערערת, שהיא נוהגת בו ואוחזת ביד ימין צמוד לאוזן ימין טלפון נייד בתנועה, וכתוצאה מנהיגתה זו נאלץ רס"מ אורן קמינסקי לקפוץ לצד על מנת להימנע מפגיעה. הרכב נעצר, הוא ניגש לחלון, הזדהה כשומר על ידי הצגת תעודת מינוי, ביקש את רישיונותיה והיא השיבה כי אינה מעוניינת למסור לו פרטים, עזבה את מקום הנסיעה.

בגזר דינו התייחס בית משפט קמא למכלול השיקולים שהובאו בפניו כעולה מטיעוני הצדדים, לרבות עברה התעבורתי של המערערת ועתירתה של המשיבה לפסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס - ומאידך לטיעוני המערערת כי היא אם לילדים וכי פסילת רישיון תביא לפיטוריה ולגזירת עוני על משפחתה בהיותה חד הורית.

5. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, ברי כי לא נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא והוא שקלל וגילם את שיקולי הענישה הראויים בעניינה של המערערת תוך התייחסות לעברה התעבורתי ולטיב העבירות בהן הורשעה - כאשר התייחס לעובדה כי מדיניות הענישה מצדיקה ענישה המרתיעה מפני ביצוע עבירות כאלה שעברה המערערת.

עוד אין להתעלם מהעובדה כי לחובתה של המערערת עבירות דומות (בגין שימוש בטלפון - טרם הרשעתה ואף לאחריה).

6. כן אין להתעלם מחומרת התייחסותה של המערערת לשומר, כאשר טיעוניה לעונש של המאשימה כי מדובר בזלזול בוטה בו.

7. עם כל זאת, לא ניתן להתעלם מחריגות נסיבותיה האישיות של המערערת על רקע מחלת אביה (מתועד לפרוטוקול הדיון החל מיום 15.9.16, 13.10.16, 15.12.16) - דבריה על מחלת אמה, ועל תלונה ברישיון הנהיגה שברשותה על מנת שלא להיות מפוטרת ולתמוך במשפחתה כאם חד הורית.

כן אין להתעלם מהודאתה החלקית של המערערת במיוחס לה (בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולכי רגל).

בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום להורות על ביטול פסילה בפועל שהוטלה על המערערת, והותרת הרכיבים הנוגעים לענישה הצופה פני עתיד - כפסילה על תנאי שהוטלה עליה במסגרת גזר דינו של בימ"ש קמא.

8. לפיכך אני מורה על ביטול הפסילה בפועל והותרת כל רכיבי הענישה האחרים על כנם.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ז, 09/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת